

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/151/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201885
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420201885.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanej: T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX o zaplatenie sumy 930,08 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 900,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 900,- eur od 17.05.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súd Kežmarok dňa 28.10.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 930,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 912,08 eur od 17.05.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.09.2017 uzavrel so žalovanou zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa úverovej zmluvy bola úroková sadzba dohodnutá vo výške 24 % ročne, avšak následne došlo k zníženiu úrokovej sadzby na 0,00 % ročne. Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 900,- eur tak, že túto sumu čerpala financovaním na účet predajcu. Ďalej uviedol, že žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a napriek zmluvne dohodnutým splátkam neuhradila do dnešného dňa z dlžnej sumy žiadnu splátku. Na predžalobné výzvy nereagovala. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej vyhlásil dňa 16.05.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej v celom rozsahu splatný. Podľa tvrdenia žalobcu má žalovaná po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 930,08 eur pozostávajúce z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 900,- eur, z titulu dlžného poistného z úveru vo výške 12,08 eur a z titulu nákladov spojených s uplatnením

pohľadávky vo výške 18,- eur. Žalobca okrem toho požadoval aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 912,08 eur od 17.05.2018 až do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovanej, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru a výpis žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 15.02.2021. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadřila.

5. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.04.2021, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 25.03.2021 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaná žiadne dôkazy nepredložila, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 13.09.2017 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 24,00 % p. a. (následne znížená na 0,00 % ročne), RPMN predstavovala 21,50 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 950,- eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 900,- eur (tiež uvedená ako cena tovaru alebo služby), výška čerpania revolvingového úveru bola 950,- eur s mesačnou splátkou 89,83 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach.

8. Z výpisu z úverového účtu žalovanej a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že žalovaná vyčerpala celkovo sumu 900,- eur dňa 14.09.2017 a na úhradu vyčerpanej sumy neuhradila žiadnu splátku.

9. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 01.06.2018 žalobca oznámil žalovanej, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácala riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 16.05.2018 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 930,08 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 900,- eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 12,08 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- eur. Doručenkou na čl. 12 spisu preukázal, že žalovaná prevzala oznámenie dňa 08.06.2018.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 13.09.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné

poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

11. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákoník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaná uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaná vyčerpala sumu 900,- eur a na úhradu tejto sumy nezaplatila doposiaľ žiadnu splátku. Žalobca síce v žalobe uviedol, že aj keď bola pôvodne dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 24,00 % ročne, následne došlo k jej zníženiu na sumu 0,00 % ročne, toto tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal, o to viac, že z predloženého výpisu z účtu žalovanej na čl. 10 spisu a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že žalobca do žalovanej sumy 930,08 eur zahrnul aj položku označenú ako ÚROKY, POIST., OST. vo výške 12,08 eur a náklady vo výške 18,- eur. Súd má teda za to, že aj napriek tvrdeniu žalobcu, je potrebné úverovú zmluvu preskúmať a tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,-eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 950,- eur a napokon, že výška čerpania revolvingového úveru je 950,- eur, pričom žalovaná v skutočnosti z úveru čerpala 900,- eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014).

21. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10.dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 950,- eur až do 5000,- eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy. Nemôže byť vecou svojvôle veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu.

Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn.13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn.7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn.7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn.1Co/662/2015).

22. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaná vyčerpala sumu 900,- eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu neuhradila žiadnu splátku. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov (keďže žalobca nepreukázal zníženie úrokovej sadzby na 0,00 % ročne), má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovanou a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 900,- eur. Žalovaná, ktorej bola žaloba so všetkými prílohami riadne doručená a zároveň bola vyzvaná sa k nej vyjadriť, žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprela a doposiaľ nezaplatil až žalovanú sumu, preto súd v súlade s § 151 ods.1 Civilného sporového poriadku považoval tvrdenia žalobcu za nesporné. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 900,- eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatila, súd v časti o zaplatenie sumy 900,- eur žalobe vyhovel.

24. V zvyšnej časti istiny vo výške 12,08 eur predstavujúcej sumu označenú ako ÚROKY, POIST., OST., ktorú žalobca vyčísľil ako súčasť zvyšku dlžnej úverovej istiny súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Nakoľko však žalobca túto sumu označil v žalobe presnejšie ako dlžné poistné z úveru, tak súd pre úplnosť uvádza, že ani poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných

zmluvách. Žalovaná ako klient označením uvedeného produktu mala súhlasiť s tým, aby bola poistníkom poistená, a to druh produktu: poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v zmluve o úvere, bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie, čo si však žalovaná individuálne so žalobcom nevyjedнала.

25. Súd žalobu zamietol aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- eur, keďže ich nemal preukázané a zo strany žalobcu v tejto časti uplatneného nároku nedošlo k uneseniu dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť strany sporu, alebo vôbec nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť bola nepravdivá (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo/762/2001 zo dňa 28.2.2002). Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Žalobca bol pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov dôkazom o ich skutočnej úhrade, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Ide teda o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Pokiaľ by žalobca aj mal na mysli uplatnenie nákladov s poukazom na ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka, tieto nároky nie je možné priznať v spotrebiteľských vzťahoch.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 900,- eur, počnúc dňom 17.05.2018 až do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny vo výške 12,08 eur z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 930,08 eur a prisúdenej sumy vo výške 900,- eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 900,- eur (97 %) a neúspešný v rozsahu 30,08 eur (3 %); žalovaná bola úspešná v rozsahu 30,08 eur (3 %) a neúspešná v rozsahu 900,- eur (97 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 97 % od úspechu žalovanej v rozsahu 3 %, súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 94 % (97 % - 3 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.